

Kluis van Moria

Nieuwsbrief

maart 2013

Wat bezielt een jonge vrouw om zich helemaal alleen in de stilte terug te trekken om heel haar leven aan de Heer toe te wijden? In deze nieuwsbrief laten we enkele mensen aan het woord die het voorbije jaar het levenspad van zuster Elisabeth hebben gekruist. En hoe voelt zij zich zelf bij deze aandacht? Hoe behoudt zij het evenwicht tussen afzondering en ontmoeting?

De poort naar het luisteren

'Het lijkt vreemd het te zeggen, maar wat de moderne mens helpen kan het antwoord te vinden op zijn eigen mysterie en het mysterie van Hem, naar wiens beeld hij geschapen is, is stilte, eenzaamheid, in één woord : de woestijn. De moderne mens heeft hieraan meer behoefte dan de oude kluizenaars.' Dit schrijft Catherine de Hueck Doherty in haar boek 'Poustinia' (*Russisch voor 'woestijn'*, 1978). 'Indien we op de pleinen van de moderne wereld van Christus willen getuigen, waarbij voortdurend een beroep wordt gedaan op heel onze persoon, hebben we stilte nodig. Waarachtige stilte houdt in dat de mens God zoekt. Waarachtige stilte is een hangbrug, welke een mens die met God verbonden is, bouwt om alle obstakels te overwinnen die de weg naar God versperren. Deze stilte is niet alleen het voorrecht van kloosters en conventen, deze simpele stilte, vol van gebed, is de stilte van iedereen – en als dit niet zo is, dan moet ze het worden. Want waar lawaai is – inwendig lawaai en verwarring – daar is God niet!'

Deze woorden van de 'Poustinia' zijn mij zeer dierbaar. Ze houden mijn blik gefocust op de essentie van mijn leven : het zoeken naar God in de stilte en de eenzaamheid. Als je als jongere vandaag de dag zo'n uitgesproken levenskeuze doet, dan is dat niet meer dan normaal dat dat niet onopgemerkt blijft. We beleven in onze tijd in de kerk ook een diepgaande crisis en geloofsoverdracht is allemaal niet meer zo vanzelfsprekend. Het lijkt wel of er ook op vlak van geloof en geloofsbeleving een moeilijk overbrugbare generatiekloof is ontstaan.

Het naar buiten gaan om te getuigen hoeft ook geen afbreuk te doen aan het afgezonderde leven. Een minimaal contact met de buitenwereld is - hoe zelfbedruipend ik mijn leven ook mag inrichten - onvermijdelijk, alleen al wat de economische organisatie van de kluizenarij betreft. De oude monniken moesten ook met hun zelfgevlochten manden naar de markt om ze te verkopen. Eigenlijk

ben ik blij dat die niet te vermijden zorg voor de broodwinning hand in hand mag gaan met een stukje geloofsgetuigenis. Het perfecte antwoord op een economische activiteit die geen winstbejag nastreeft. Mensen blijken ook erg bereid om op die manier dit stukje religieus leven mee materieel te ondersteunen. Het doet me denken aan de eerste christengemeenschappen. En dat is goed. In tijden van crisis is het goed weer aansluiting te zoeken met de wortels van je bestaan. Nieuw leven ontstaat vaker van onderuit dan van bovenaf.

Het vraagt wel een voortdurende aandacht en waakzaamheid om het perfecte evenwicht te bewaren tussen een leven in afzondering en de contacten met de buitenwereld. In de 'Gewoonten. Een leefregel voor kluizenaars in gemeenschap', geschreven 1121-1127, van Guigo de Kartuizer vind ik enkele belangrijke wenken:

'Mogelijke overschotten kunnen we daarheen (*de dorpen*) brengen en verdelen. Wanneer er een grote hoeveelheid te verdelen valt, menen wij dat het beter en gepaster is dat die daarheen wordt gebracht, dan dat de menigte hierheen wordt geroepen.' (20,6)

'Anders hadden wij ons toch niet in zulke ruwe, afgelegen en nagenoeg ontoegankelijke oorden hoeven vestigen, maar waren wij allang naar het publieke forum teruggekeerd.' (20,1)

Er is een groot verschil tussen zelf naar buiten gaan of anderen toelaten in de afzondering die de kluizenarij biedt. Ik kan dat alleen maar beamen uit eigen ervaren, maar het valt erg moeilijk uit te leggen. 'Alleen die er zelf van geproefd hebben, kunnen het begrijpen', schrijft de heilige Bruno († 1101), de grondlegger van de kartuizerorde, in één van zijn brieven.

'Stilte is een noodzakelijke voorwaarde voor de eenzaamheid. Ze vormen een onafscheidelijk duo, een perfect wederkerig huwelijk als bron voor een vruchtbaar spiritueel en monastiek leven.' Zo omschreef iemand onlangs het charisma van de kartuizerorde. Het is maar door deze stilte en eenzaamheid zeer nauwgezet te bewaken en te bewaren, en alle vormen van afleiding binnen de kluizenarij te begrenzen of te weren, dat het noodzakelijke vertoeven buiten de kluis geen stoorzender wordt. Na elke ontmoeting ben ik ook erg blij om naar de kluizenarij te mogen terugkeren. De stilte en de eenzaamheid zijn mijn dagelijks brood, het voedsel waarvan ik leef.

'De monnik houdt zijn cel voor heilzaam en levensnoodzakelijk, zoals het water dat is voor de vissen en de schaapskooi voor de schapen. Hoe langer hij erin vertoeft, des te liever zal hij haar bewonen.' (Gewoonten, 31,1).

Trouwens, elke vorm van religieus leven heeft nood aan orde en stabiliteit, wil het duurzaam zijn. Dat is zeker het geval voor het kluizenaarsleven. De geschiedenis leert dat een verglijding naar het cenobitisme veelal de doodsteek betekende voor het kluizenaarsideaal. Enkel de kartuizers en de camaldulenzers wisten hieraan te ontsnappen door hun sterke structuren en eerbiedwaardige tradities. (Cfr: *Inleiding op de vertaling van de Gewoonten* door Tim Peeters, 2011, blz 10-11).

Mijn broodwinning organiseren zoveel mogelijk binnen de eenzaamheid van de kluisenarij is voor mij van bij de aanvang een bewuste keuze geweest. Teveel buitenshuis vertoeven of mij onder de mensen begeven zou me teveel afleiden van het innerlijke proces.

'Laat Martha haar dienstwerk verrichten, lovenswaardig weliswaar, maar niet zonder zorg en afleiding. Moge zij haar zus niet opjagen, die in de voetstappen van Christus treedt en , vrij van bezigheden, ziet dat Hij God is. Maria zuivert haar geest, zij draagt haar gebed voortdurend in haar hart, zij beluistert in zichzelf wat de Heer tot haar zegt.' (Gewoonten, 20,2)

'Maria beluistert voortdurend in haar hart wat de Heer tot haar zegt'. Dat vind ik zo'n mooie samenvatting van het wezenlijke van het kluisenaarsleven. Deze innerlijke luisteroefening vangt aan van bij het ontwaken 's morgens tot na het slapengaan 's avonds. Het is onafhankelijk van waar ik in de beslotenheid van de kluis mee bezig ben : met kaarsen maken, eten, werken in de tuin of met de schapen, met meditatie of psalmgebed in mijn kapelletje. Maar de uiterlijke omgeving heeft er ook wel een invloed op. Alles wat mijn zintuigen bereikt, wat ik zie of hoor, kan me dieper doen binnendringen in het mysterie van dit luisteren of mij er plotsklaps van wegrukken. Het kan dan erg lang duren voor ik de poort naar dat luisteren terugvind.

Zuster Elisabeth

Leven is één grote luisteroefening

Wat een gewone 33ste zondag leek te worden, werd al tijdens de ochtendmis meer bijzonder: een kluisenares zou de preek doen. Toen zuster Elisabeth zich naar de lezenaar begaf, zetten mensen zich rechter en rekten ogen open. Het bijzondere sloeg toe toen haar frisse stem en haar verzorgde taal ons raakten met : 'Eigenlijk is mijn hele leven een luisteroefening.'

De geestelijke oneliners uit de rest van de preek zogen me mee in het contemplatieve: 'Heiligheid moet gevonden worden in verlatenheid.' 'Alles is zo eenvoudig als God de leiding heeft.' Ik zal er stil over nadenken en erop oefenen. Misschien word ik de eenvoudigere, maar krachtigere mens en gelovige waarvoor Jezus in zijn verlatenheid van de kruisdood ijverde.

Onze parochie weet: 'Als we klaar zijn om te sterven, dan zijn we klaar om te leven...' In de soberheid van de Vasten mogen we op weg gaan naar de heiligheid van Pasen. Dankjewel zuster Elisabeth, voor deze bijzondere luisteroefening.

Marleen De Roeck - Parochie H. Familie, Edegem

God geeft je niet meer dan één stap tegelijk die je kan zien

Wat bezielt een jonge vrouw om zich helemaal alleen in de stilte terug te trekken? Die vraag intrigeerde me wel en daarom kwam ik op zondag 13 januari graag naar de viering waar zuster Elisabeth getuigenis aflegde van haar levenslange engagement. Alleen al door haar voorkomen maakte ze indruk op mij. Ik zag een evenwichtige persoon, die rustig bij zichzelf kon blijven, en toch open naar de mensen toe sprak. Maar niet alleen haar voorkomen, ook wat ze vertelde sprak me wel aan. Zo verloor ze zich niet in details omtrent haar dagelijkse reilen en zeilen, maar ging ze direct naar de kern van het mysterie: het geroepen zijn door Christus. Ze commentarieerde de schriftlezingen van die dag : het doopsel van Jezus. Ook nu vandaag, nu zeker vandaag , worden mensen geroepen levende getuigen te zijn van wat Jezus in deze wereld waar wil maken.

Na de viering konden we haar steunen door het kopen van kaarsen en kaarten, maar vooral door het intense gesprek dat achteraf in de parochiezaal volgde met de leden van de twee bijbelgroepen. We zaten gezellig bijeen rond een grote vierkante tafel en dan konden we enorm genieten van de diepgaande vragen en antwoorden, zowel van onze vrienden als van de zuster zelf. Je voelde dat al die mensen rond de tafel al een weg van luisteren en spreken hadden afgelegd. En er werden serieuze vragen gesteld: “Hoe reageerden je ouders? Waarom is je engagement voor de Kerk zo belangrijk? Kan je iets vertellen over het proces dat je tot hiertoe gegaan bent? En nog andere ...”

Ze ging de moeilijkheden niet uit de weg. Ook voor haar was er een grote spanning tussen haar inwendige lokstern naar de stilte en de eenzaamheid, en de praktische bezwaren. ‘Hoe ga je je kost verdienen? Welke gevaren kunnen je allemaal bedreigen? Wie is er verantwoordelijk als het misloopt?’ Die opwerpeningen werden haar concreet voorgehouden door de mensen die haar omringden maar ook door haarzelf. Telkens opnieuw klonk haar antwoord heel bezonnen en diepgaand. Ik noteer hier enkele van haar wijze woorden: 'God geeft je niet meer dan één stap tegelijk die je kan zien.' 'Zo'n leven in stilte en eenzaamheid is echt wel een avontuur dat je zelf niet overziet en zeker ook niet in de hand hebt. Het vergt een volledige overgave aan en vertrouwen in God.' En ook : 'er is eigenlijk geen verschil tussen actie en contemplatie, tussen handenarbeid en gebed'.

Blij en dankbaar ben ik naar huis gereden. Ik merk in mijn verslag dat ik weinig verteld heb over haar praktische beslommeringen met haar schapen en haar weiden, haar dagindeling en haar manier van werken. Misschien kunnen andere mensen dat beter doen dan ik, want dat is ook boeiend en leerrijk. Een bepaalde dimensie van de Kerk, die te weinig aan bod komt in onze hectische wereld had ik mogen proeven en genieten. Doopsel van Jezus, gelaafd aan de bron.
Dank je wel zuster Elisabeth.

Dirk – Parochie OLV Onbevlekt, Mol-Gompel

Jezus als vriend

In onze gezinsviering op zaterdagavond kregen we bezoek van zuster Elisabeth. Op uitnodiging van ons PT was het aan haar om een preek te verzorgen. We waren vooral geraakt door haar eerlijke en eenvoudige manier van vertellen over hoe, waar en vooral waarom zij leeft als kluisenares. Om in deze tijd voor zo'n besloten leven te kiezen, daarvoor 'moet je misschien wel een beetje zot zijn'. Dit waren haar eigen woorden. Aan onze vormelingen wenste zuster Elisabeth dat 'Jezus hun vriend mag zijn' voor nu, naar het vormsel toe, en hopelijk ook voor de rest van hun leven. De jongeren zaten gespannen te luisteren en namen er ook iets van mee. Boeiend en leerzaam, want wie wist wat een kluisenares was? En een kluis, dat dat ook een huis is? We zijn dankbaar voor deze eenvoudige en oprechte getuigenis.

Vormelingen en catechisten – Parochie Sint-Antonius, Herentals

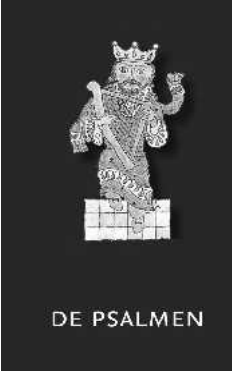
*Heu me toch dicht bij uw poort,
aandachtig voor de minste van Uw verlangens
en zendt mij dan doorheen uw Rijk, zodat ik uw oproep kan beantwoorden.
Dat ik niet ten onder ga, noch verdwijn in een afgrond van zoetheid.
Dat mijn leven niet verarmt door een tekort aan actie.
Dat het stof van de verstrooidheden mij niet verblindt met zijn twijfels.
Dat ik niet verscheidene paden volg, om teveel dingen te verzamelen.
Dat mijn hart zich niet buigt onder het juk van velen.
Maar dat ik het hoofd hoog mag houden
vol moed en fierheid van Uw dienaar te mogen zijn.*

RABINDRANATH TAGORE, Corbeille de fruits 83, 1949

De Laura van abt Poimên organiseert :

Een dag met en rond de psalmen

Met P.Benoît Standaert osb

Wanneer : Zaterdag 16 maart 2013 van 9u45 - 16u

Plaats : Gemeenschap OLV Ten Troon, Sassenhout 41, Vorselaar

Prijs : 15€

Pic-nic meebrengen. Drank ter plaatse te verkrijgen.

Inschrijven tot 11 maart via vercauterenlinda@hotmail.com of 0497/122530

Psalmwake

Elke 3de maandag van de maand om 19u

(niet in juli en augustus)

Plaats : kapel van OLV Ten Troon, Sassenhout 41, 2290 Vorselaar

Iedereen welkom, maar graag een seintje vooraf.

Inschrijven via j.keijzer@live.be of 014/21 82 42.

Meer info : www.lauravanabtpoimen.be

Kluis van Moria zoekt nieuwe sponsors !

Uw financiële steun wordt in dank aanvaard op ons *enige* rekeningnummer 778-5978052-94 van vzw Kluis van Moria.

IBAN : BE87 7785 9780 5294

BIC : GKCCBEBB

Ontvangt u deze nieuwsbrief met de post maar u hebt ook een e-mailadres? Laat het ons weten! Zo helpt u ons te besparen op de verzendingskosten van deze nieuwsbrief.

Kluis van Moria vzw, Sassenhout 41, 2290 Vorselaar, Tel./fax : 014/21 82 42
kluisvanmoria@skynet.be www.kluisvanmoria.be

Handwerk uit de kluis

Vier Pasen in verbondenheid met de kluis !

Naast de standaard cilinderkaarsen in twee maten, zijn er ook de paaseitjes, in het vertrouwde kleurrijke gamma.

De eitjes zijn los verkrijgbaar, in drie maten, of als setje van drie.

Alle kaarsen van Kluis van Moria zijn het resultaat van de biddende handenarbeid van zuster Elisabeth en worden met de grootste zorg en volgens de regels van de kunst door haar vervaardigd.

Bestellen kan door het strookje op de achterzijde volledig ingevuld en onder gefrankeerde omslag terug te sturen naar :

KLUIS VAN MORIA VZW
Sassenhout 41
2290 VORSELAAR

U kan ook bestellen per e-mail via kluisvanmoria@skynet.be .

Verzending volgens de tarieven van B-Post.

Betaling dmv overschrijving na ontvangst van uw bestelling en de factuur.

BESTELFORMULIER

Naam :

Adres :

Tel.nr. :

E-mailadres :

bestelt hierbij :

___ x tricolor kaars diam. 4cm H 10cm GROEN à 1,50 €/st. = ____,__ €

___ x tricolor kaars diam. 4cm H 10cm ORANJE à 1,50 €/st. = ____,__ €

___ x tricolor kaars diam. 4cm H 10cm GEEL à 1,50 €/st. = ____,__ €

___ x tricolor kaars diam. 4cm H 10cm PAARS à 1,50 €/st. = ____,__ €

___ x tricolor kaars diam. 4cm H 10cm BLAUW à 1,50 €/st. = ____,__ €

___ x tricolor kaars diam. 7cm H 20cm GROEN à 9,00 €/st. = ____,__ €

___ x tricolor kaars diam. 7cm H 20cm ORANJE à 9,00 €/st. = ____,__ €

___ x tricolor kaars diam. 7cm H 20cm GEEL à 9,00 €/st. = ____,__ €

___ x tricolor kaars diam. 7cm H 20cm PAARS à 9,00 €/st. = ____,__ €

___ x tricolor kaars diam. 7cm H 20cm BLAUW à 9,00 €/st. = ____,__ €

___ x ei klein GROEN à 1,10 €/st . = ____,__ €

___ x ei klein ORANJE à 1,10 €/st . = ____,__ €

___ x ei klein GEEL à 1,10 €/st . = ____,__ €

___ x ei klein PAARS à 1,10 €/st . = ____,__ €

___ x ei klein BLAUW à 1,10 €/st . = ____,__ €

___ x ei midden GROEN à 2,50 €/st . = ____,__ €

___ x ei midden ORANJE à 2,50 €/st . = ____,__ €

___ x ei midden GEEL à 2,50 €/st . = ____,__ €

___ x ei midden PAARS à 2,50 €/st . = ____,__ €

___ x ei midden BLAUW à 2,50 €/st . = ____,__ €

___ x ei groot GROEN à 5,80 €/st . = ____,__ €

___ x ei groot ORANJE à 5,80 €/st . = ____,__ €

___ x ei groot GEEL à 5,80 €/st . = ____,__ €

___ x ei groot PAARS à 5,80 €/st . = ____,__ €

___ x ei groot BLAUW à 5,80 €/st . = ____,__ €

___ x set van 3 ei GROEN/GEEL/BLAUW/PAARS à 9 €/st = ____,__ €

TOTAAL (exclusief verzendingskosten aan tarieven B-Post) = ____,__ €